

ततो मे त्वच्चरो भ्रातः पादपेचसमर्थमे ॥ कथं विशिष्टो भ्राता मे भवेदित्येव चिंतय ॥ ३४ ॥ तथा च कृतवर्त्यो ते मातासत्यवती च सा ॥ अथ गभ्रविनु त्राप्ति उभेते वै
युधिष्ठिर ॥ ३५ ॥ दृष्ट्वा गभ्रं मनु त्राप्तां भार्यां स च महानृषिः ॥ उवाच तां सत्यवतीं दुर्मना भृगुसन्तमः ॥ ३६ ॥ व्यत्यासिनो पयुक्ते स्म च रुच्यं कं भविष्यति ॥
व्यत्यासः पादपेचापि सुव्यक्तं ते कृतः श्रुते ॥ ३७ ॥ मया हि त्विष्यं वयं ब्रह्मत्वच्चरो सन्निवेदितं ॥ ३८ ॥ त्रे लो क्य वि
ख्या गुणं त्वं विप्रं जनयिष्यसि ॥ सा च क्षत्रं विशिष्टं वेतत एतत्कृतं मया ॥ ३९ ॥ व्यत्यासस्तु कुतो यस्मात्त्वया मात्रा च ते श्रुते ॥ तस्मात्सा ब्राह्मणं श्रेष्ठं माना ते जन
नयिष्यति ॥ ४० ॥ क्षत्रियं तूग्रकर्माणं त्वं भद्रं जनयिष्यसि ॥ न हि ते तत्कृतं साधुमातृस्नेहेन भाविनी ॥ ४१ ॥ सा श्रुत्वा शोकं संतसापयानं वरं व
र्णिनी ॥ भूमेऽसत्यवती गजं श्लिष्टे नैव रुचिरालता ॥ ४२ ॥ प्रति त्वभ्यं च सा संज्ञा शिरसा प्रणिपत्य च ॥ उवाच भार्या भर्ता रं गाधेयी भागं वर्षभ
॥ ४३ ॥ प्रसादयंत्यां भार्यायां मयि ब्रह्मविदो वर ॥ प्रसादं कुरु विप्रं न मे स्यात्सुत्रियः सुतः ॥ ४४ ॥ कामं ममोग्रकर्मा वै पौत्रो भविष्यति ॥
न तु मे स्यात्सुतो ब्रह्मन्नेष मे ॥ दीयतां वरः ॥ ४५ ॥ एवमस्त्विति होवाच स्वाभार्या सुमहातपाः ॥ ततः सा जनया मासं जमदग्निं सुतं शुभं ॥ ४६
विश्वामित्रं च जनयद्गाधिभार्या यशस्विनी ॥ ऋषेः प्रसादाद्वा जेद ब्रह्मर्षं ब्रह्मवादिनं ॥ ४७ ॥ ततो ब्राह्मणा तां यातो विश्वामित्रो महात
पाः ॥ क्षत्रियः सोप्यथ तथा ब्रह्मवशास्य कारकः ॥ ४८ ॥ तस्य पुत्रा महात्मानो ब्रह्मवंशं विवर्धनाः ॥ तपस्विनो ब्रह्मविदो गोत्रकृत्तोर एव च
मधुच्छदश्च भगवान् देवरातश्च वीर्यवान् ॥ ४९ ॥ अक्षीणश्च कुंतश्च बभ्रुः कालपथस्तथा ॥ ५० ॥ याज्ञवल्क्यश्च विख्यातस्तथा स्थूणा महाव्रतः
उलूकीयमटुतश्च तथर्षिः संधवायनः ॥ ५१ ॥ बल्युजं घश्च प्रगवान्नालवश्च महानृषिः ॥ ऋषिर्वज्रस्तथा ख्यातः सालं कायन एव च ॥ ५२ ॥ लीला
द्वयो नारदश्चैव तथा कूर्ची सुरवः स्मृतः ॥ वादुलिर्मुसलश्चैव वक्षोग्रीवस्तथैव च ॥ ५३ ॥ आंघ्रिको नैकहृद्भैरव शिलायूपः शितः शुचिः ॥ चक्रको मा
रुतं तयोवा तद्वोथाश्च लायनः ॥ ५४ ॥ इया मायनाथ गार्ग्यश्च जाबालिः सुश्रुतस्तथा ॥ कारीषिरथ सश्रुत्यः परंपोरचनंतवः ॥ ५५ ॥ महानृषिश्च क
पिलस्तथर्षिस्ताडकायनः ॥ तथैव चोपगहनस्तथर्षिश्चास्त्रास्त्रायणः ॥ ५६ ॥ मादमर्षिर्हिं रणाक्षो जंगारिर्बाभ्रवायणिः ॥ भृतिर्विभूतिः सुतश्च
सुरकुचुतथैव च ॥ अगालिर्नाचिकश्चैव चांपयो ज्ञयनो तथा ॥ न च तंतुर्वकनखः सेयनो यतिरवच ॥ ५७ ॥